

Avliving av hjemløse katter ?

Vi har utallige ganger argumentert med at å velge dreping i stedet for hjelp til et bedre liv, er det samme som å erklære at individet har lav verdi. Man dreper ikke den man respekterer, bare fordi det virker mer lettvent. Respekt krever at man er villig til å anstrenge seg for å hjelpe. Således undergraver dreping den grunnstanke og det motto som er ment å skulle sammenfatte dette: Respekt for individet.

Siden dreping styrker de holdninger som er årsaken til hjemløsheten, vil dreping bare føre til enda flere hjemløse. Kort sagt virker dreping stikk motsatt av den tiltenkte hensikt. Det finnes meget sterk historisk dokumentasjon for dette, med tanke på at folk i alle år har drevet med dreping. Det er drepingen som har skapt den nåværende situasjonen. Da blir det usaklig, ulogisk og uvitenskapelig å hevde at mer av dette vil føre til færre hjemløse. Det er heller ikke veien til målet om et samfunn med større respekt for dyr generelt.

Dreping er også et signal om at det er så vanskelig å gi denne dyregruppen et akseptabelt liv. Men det er det ikke. Absolutt alle hjemløse friske katter kan gis hjelp til en akseptabel tilværelse. Det er bare avhengig av hvor store ressurser som settes inn. Og vi snakker ikke om store penger per individ. Oppskriften på hvordan hjelp kan gis finnes i omsorgsprogrammet.

Dersom man forlater den humanistiske grunntanke om at ethvert individ fortjener en sjanse til å oppleve livets mange sider, er det mye ved vår virksomhet som vil endre seg. Hvorfor skal man stanse med dreping av hjemløse katter? Da åpner man straks for å vurdere dreping også av mange andre dyrearter som på en eller annen måte skaper problemer for noen. Er det meningen at vi skal slutte å representere et alternativ til den allmenne forståelse av at dyr er så mye mindre verd enn oss selv? Vi må fastholde at livet er bedre enn døden, for både oss selv og for ethvert annet individ. Og vi må gå foran med et godt eksempel. Ingen bør få lov til å drepe dyr under henvisning til at "det gjør jo til og med Mattilsynet". Unntaket må bare være tilfeller hvor et dyr er umulig å gi dyret et akseptabelt liv etter behandling eller annen hjelp. Slik det står både i dyrevernsloven og i Dyrebeskyttelsens plattform.

En annen side ved dette er hva aksept for dreping vil gjøre med de dyrevernsorganisasjoner som går inn for dette. Vi må da i åpenhetens navn, og i respekt for dyrevernsorganisasjoners medlemmer, ærlig oppgi hvor mange man har drept av ulike arter og redegjøre for de vurderinger som er gjort. Hva vil da skje med rekruttering, gaver, arv og omverdenens tiltro og respekt for oss og det vi står for? Og ikke minst med respekten for oss selv? Utmeldinger og offentlig kritikk vil være uunngåelig. Hemmelighold er ikke et alternativ. Hemmelighold er uetisk, fører lett til store problemer på sikt og vi ønsker vel uansett ikke å ha en praksis som gjør det nødvendig å skamme seg så mye at vår behandling av dyrene må holdes hemmelig.